

Psi-uil – *Acronicta psi*

In de maand juni was er een kennismaking met een nog niet voor ons (Anne Jan Loonstra, Eunice Mollema en Ilse Tatiana Sibrandi) eerder waargenomen soort rups in het adoptiegebied (deelgebied Appèlbergen).

Rondom de Poel vond Anne Jan een bonte verschijning, een Psi-uil - *Acronicta psi* (Linnaeus, 1758), familie van de Uilen (*Noctuidae*) op Zomereik (*Quercus robur*) (Waring & Townsend 2003). Bij een ander bezoek trof ik ook een exemplaar op ooghoogte aan tegenover het Veenmoeras zittend op een aangevreten blad van een Zomereik.

De rups wordt tot ongeveer 38 mm lang en heeft van onder naar boven drie gekleurde lengtestrepen, de onderste is lichtgrijs, in het midden een bredere zwarte met rode dwarsstreepjes en bovenop een felgele. De rups heeft opvallend vele fijne lange haren op het lijf. Op de rugzijde heeft ze op het vierde segment een kegelvormig uitsteeksel en op het elfde segment een zwart vingervormig aanhangsel van haar. In dreighouding kromt ze haar lijf en steekt dit aanhangsel naar voren om vijanden, zoals vogels af te schrikken. Ze liet ook deze houding aan ons zien (zie foto).

Dreighouding (Foto: A.J. Loonstra)

De rups leeft van juni tot oktober en komt voor in bossen, maar ook op heiden, graslanden, moerassen, parken en tuinen (Waring en Townsend 2003).

Ze voedt zich met bladeren van allerlei verschillende loofbomen en heesters, waaronder naar eigen waarnemen op Zomereik (*Quercus robur*), Ruwe Berk (*Betula pendula*), Haagbeuk (*Carpinus betulus*) en op Hazelaar (*Coryllus avellana*), Eenstijlige meidoorn (*Crataegus monogyna*), Sleedoorn (*Prunus spinosa*) en fruitbomen, zoals Appel (*Malus sylvestris*) (Bellmann 2003).

De rups overwintert als een roodbruine pop in een losse zelfgesponnen grijze cocon achter schors (-spleten) of in dood vermolmd hout en ontwikkelt zich daarin tot vlinder (Waring en Townsend 2003 en Ruckstuhl 1995).

Het is dus van groot belang voor het behoud en de ontwikkeling van deze soort en veel ander leven dat dode bomen blijven staan en vermolmd hout blijft liggen.

Ilse Tatiana Sibrandi

Literatuur

- H. Bellmann. Vlinders, Rupsen en Waardplanten. Tirion Uitgevers, Baarn, 2003: pag. 250.
- Leif & Zwakhals. Nachtvinders in kleur. Moussault, Baarn, 1976: pag. 116, 177.
- T. Ruckstuhl. Vlinders en rupsen. Tirion Uitgevers, Baarn, 1995 (Nederlandse uitgave): pag. 194 - 195.
- P. Waring & M. Townsend 2003 (1^e druk, Britse editie). Nachtvinders, Veldgids met alle in Nederland en België voorkomende soorten. Tirion Uitgevers, Baarn, 2006 (Nederlandse editie): pag. 277 - 278.